

Keresete alátámasztására a felperes az alábbi jogalapokat terjeszti elő:

– az összefonódásokról szóló rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének megsértése, amennyiben a felperes úgy véli, hogy a tervezett összefonódást nem megfelelően értékelték, amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe a bankszektor lengyelországi történetét, a külföldi befektetések nagy számát és azokat az okokat, amelyek miatt a lengyel kormány befektetési korlátozásokat vezetett be az állami bankok privatizációja során. A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság megszegte a rendelet 2. cikkének (1) bekezdését, amennyiben a tervezett összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztetethetlensége értékelésének befejezésekor elmulasztotta figyelembe venni a privatizációs megállapodás ⁽²⁾ 3. cikkének (9) bekezdését, amely, a felperes álláspontja szerint, a piacra lépés jogi akadályát képezi az összefonódásokról szóló rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság nem megfelelő értékelést fogadott el a lengyel bankszektor összefonódásai tekintetében és tévedett értékelésében a tervezett összefonódásnak a lengyel bankszektorban a befektetési alapok piacára és egy sor különleges piacra gyakorolt hatása tekintetében;

– az összefonódásokról szóló rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megszegése, amennyiben a tervezett összefonódásnak a felperes szerint súlyos kétségeket kellett volna ébresztenie a Bizottságban annak közös piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében, és amelynek a tervezett művelet az összefonódásokról szóló rendelet hatálya alá tartozásának vizsgálatára vonatkozó eljárás vagy a vizsgálat második szakaszának megindítására kellett volna ösztönöznie a Bizottságot;

– az összefonódásokról szóló rendelet 11. cikkének, a végrehajtási rendelet ⁽³⁾ 5. cikkének, és a gondos ügyintézés elvének megsértése; a felperes álláspontja szerint az összefonódás bejelentése, a felek által jelzett módon nem volt teljes, amennyiben nem tartalmazott semmilyen információt a privatizációs megállapodás feltételei, különösen annak 3. cikke tekintetében, és mint ilyen, a Bizottságnak azt egyáltalán nem kellett volna figyelembe vennie;

– Az Európai Közösségeket létrehozó Szerződés 10. cikkéből eredő együttműködési kötelezettség megszegése azért, hogy a határozat elfogadása előtt nem vették figyelembe a Lengyel Köztársaság jogos érdekeit, amelyek védelméről az összefonódásokról szóló rendelet 21. cikke (4) bekezdése rendelkezik; a felperes álláspontja szerint a Bizottság köteles lett volna az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségét megállapító határozat elfogadása előtt lépéseket tenni a tagállamok bármilyen jogos érdekeire vonatkozó összes információ beszerzésére, annál is inkább, mivel lehetséges volt számára a lengyel bankszektorban a Lengyel Köztársaság az Európai Unióhoz történt csatlakozását megelőző vizsgálata során az adott piac szerkezetének megismerése és a Bizottságnak tudnia kellett volna a lengyel kormány részéről

fennálló, és a monopóliumok eltörlése valamint a privatizáció stratégiai végrehajtásának és alkalmazásának biztosításában megtestesülő jogos közérdek meglétéről;

– az EK 235. cikke és a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség megsértése, amelynek elmulasztása a felperes álláspontja szerint megnehezíti a Bizottság jogalkalmazó eljárása megfelelőségének vizsgálatát és visszaidézését.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL 1989 L 395., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.).

⁽²⁾ A Lengyel Köztársaság államkincstára és az Unicredito Italiano SpA és az Allianz AG között létrejött, a Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S.A. részvényeinek eladásáról szóló, 1999. június 23-i szerződés.

⁽³⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i bizottsági rendelet (HL 2004 L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.).

2006. február 21-én benyújtott kereset – Fardem Packaging kontra Bizottság

(T-51/06. sz. ügy)

(2006/C 96/34)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Fardem Packaging B.V. (Edam, Hollandia) (képviselő: F.J. Leeftang ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- egészben vagy részben semmisítse meg a Fardemnek címzett határozatot;
- csökkentse a Fardemre kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az Európai Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott bizottsági határozatot vitatja, amely megállapította a felperes egyetemleges felelősségét a kartellben való részvételért, és bírságot szabott ki rá.

Keresete alátámasztásául a felperes az EK 81. cikk, az EK 253. cikk és az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, valamint a gondos ügyintézés, az indokolási kötelezettség és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik.

A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a Bizottság félreértelmezte a felperes védekezését 1997 előtti és utáni magatartásával kapcsolatban. Míg a felperes nem tagadja, hogy részt vett a kartellben, rámutat, hogy 1997 előtt teljes mértékben függött akkori anyavállalatától. 1997 után azonban független volt, és szándékai fokozatosan, de alapvetően megváltoztak.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság a tényállás helytelen értékelésére támaszkodik, a „Valveplast”, „Benelux” és „Teppema”, valamint a „Belgium” és „talpas zsákok” csoportokban való részvétele kapcsán. A felperes azzal érvel, hogy a Bizottságnak a magatartás bizonyos formáit illetően tett néhány következtetése hanyag és pontatlan. A felperes arra is rámutat, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a „Belgium” és „talpas zsákok” csoport megszűnt 1997 előtt.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság tévedett a tényállás megállapításakor a földrajzi piacok meghatározása kapcsán. A felperes ezzel összefüggésben rámutat, hogy nincs forgalma Spanyolországban, és csupán minimális forgalma van Franciaországban.

A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság nem alkalmazta az engedékenységi közleményt a felperes vonatkozásában, és hogy nem tekintette a felperes által megjelölt bizonyos tényeket enyhítő körülményeknek.

A bírság alapösszegének meghatározásával kapcsolatban a felperes vitatja, hogy a Bizottság az egyéni piaci részesedéseket a tonnaszám helyett az elért forgalom alapján állapította meg, a piaci részesedések szerinti kategóriák alapján történő eltérő bánásmódot, e megkülönböztetés kategóriák szerinti kifejezését, és az így meghatározott kategóriákhoz hozzárendelt bírság alapösszegének alkalmazását.

A felperes szerint végül a Bizottság tévesen döntött úgy, hogy a felperes és a Kendrion N.V. egy gazdasági egységet képez, amelynek alapján jogellenesen megbírságozta a Kendriont a felperes által elkövetett jogsértésért.

2006. február 21-én benyújtott kereset – Harry’s Morato kontra OHIM

(T-52/06. sz. ügy)

(2006/C 96/35)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: a Harry’s Morato SpA (székhelye: Altavilla Vicentina, Olaszország) (képviselők: Niccolò Ferretti, Giovanni Casucci és Fabio Trevisan ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: A Ferrero OHG mbH

A felperes kérelmei

- az Elsőfokú Bíróság változtassa meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2005. december 16-i határozatát (R 600/2005-1. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság hívja fel fel az OHIM-ot a „Morato” védjegy haladéktalan lajstromozására az 1 849 439. sz. bejelentési kérelemben és az azt követő korlátozásban foglaltaknak megfelelően, bármiféle tényleges, szubjektív akadály hiányában, valamint tekintettel arra, hogy nem ütközik a „MORATO” védjeggyel, és kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes

Az érintett közösségi védjegy: A „Morato” ábrás védjegy (védjegybejelentési szám: 1.849.439) a 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a FERRERO OHG mbH.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „MORETTO” német szóvédjegy (bejelentés száma: 39.707.273) a 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.